

Directoraat-Generaal Belastingdienst

Digitaal beschikbaar

Notitie

5/11 8.10.15
Ter informatie

Auteur

Notitienummer

Datum

Rubriek

Onderwerp

DGB/2008/5871 N

3 november 2008

Kinderopvangtoeslag

Gesprek met stas OCW inzake KOT

Aan

de Staatssecretaris

Via

de Managementteam Belastingdienst

Directe Belastingen

Van

Team Handhavingsbeleid

C.C.

de Minister, AFP, IRF

FEZ

Aanleiding

Op 5 november 2008 om 10.15 uur heeft u een afspraak met staatssecretaris Dijkema van OCW over de kinderopvangtoeslag. In deze nota treft u de te bespreken onderwerpen en achtergrondinformatie aan. Van de zijde van OCW zullen [] (Primair Onderwijs) en [] de staatssecretaris van OCW ondersteunen. Van DGBel zullen de [] en [] en van DGFZ [] aanwezig zijn. Het doel van het gesprek is u te informeren over de wetsvoorstellen op het gebied van de gastouderopvang en commitment van de Belastingdienst te krijgen op de planning van het wetsvoorstel.

Advies

U wordt geadviseerd aan te horen wat de staatssecretaris van OCW naar voren brengt; we weten niet precies waarmee ze komt. U kunt aangeven dat:

- de Belastingdienst op 17 november 2008 nog een uitvoeringstoets zal uitbrengen en dat het wetsvoorstel uiterlijk voor 1 januari 2009 door de MR moet zijn aangenomen, wil de Belastingdienst het kunnen uitvoeren op 1 januari 2010;
- de Belastingdienst blij is dat een aantal wensen is overgenomen, zoals een centraal register en betalingsverkeer via gastouderbureaus;
- vooral de gastouderopvang handhavingsproblemen zal blijven geven: a-b-c-d-constructies waarbij ouders in de bijstand op elkaars kinderen passen, broer past op zus etc; koppeling van arbeid en zorg of inkomensdrempels zijn niet uitvoerbaar;

- dat de Belastingdienst nog wensen heeft zoals één normprijs in plaats van werkelijke prijs en een verdere vereenvoudiging.

Te bespreken onderwerpen

OCW heeft aangegeven de volgende onderwerpen te willen bespreken:

1. Hoofdpijnen van het wetsvoorstel wijziging kinderopvang;
2. Elementen van het wetsvoorstel die de Belastingdienst aangaan (met name de punten die de uitvoerbaarheid en controleerbaarheid vergroten);
3. Overige punten aangedragen door de Belastingdienst (vereenvoudiging van de Kinderopvangtoeslag);
4. Planning van het wetsvoorstel.

Ad 1) Hoofdpijnen van het wetsvoorstel wijziging Kinderopvang.

Het wetsvoorstel is een verdere uitwerking van de brief van 20 juni 2008 van de staatssecretaris van OCW aan de Tweede Kamer. In de brief is een aantal maatregelen aangekondigd ten aanzien van onder andere de gastouderopvang. Het gaat om de volgende maatregelen:

1. maatregelen op het terrein van gastouderbureaus en gastouderopvang;
2. verbeteringen aan de systematiek van de Wet kinderopvang;
3. het inzetten van middelen uit de enveloppe kinderopvang van het coalitieakkoord;
4. aanpassingen van de tabel voor de kinderopvangtoeslag en van de maximumuurprijs.

Het voorliggende wetsvoorstel ziet op de eerste twee punten. Punt 4 is opgenomen in het Besluit kinderopvangtoeslag en tegemoetkomingen in de kosten kinderopvang die per 1 januari 2009 inwerking treedt. Dit is voor de Belastingdienst uitvoerbaar, daarom wordt hier verder niet op ingegaan. Dit laatste geldt ook voor punt 3. De punten 1 en 2 moeten 1 januari 2010 in werking treden.

De maatregelen die hieronder hangen zijn onder andere:

- er komt een nieuw soort opvang bij: de minicrèche;
- er zijn per 2010 drie soorten opvang:
 - opvang via een kinderopvanginstelling;
 - opvang via een minicrèche (deze opvang wordt verzorgd door gekwalificeerde leidsters);
 - opvang via opvangouders (dit zijn de opa's en oma's zoals we die nu kennen);
- er komt een differentiatie in de maximumuurprijs tussen de drie soorten opvang;
- er komt per opvangsoort een maximum aantal uren per maand;
- er komen extra kwaliteitseisen voor minicrèches;
- er komt een centraal register.

Ad 2) Elementen van het wetsvoorstel die de Belastingdienst aangaan

Het gaat om de volgende elementen:

a- drie maximumuurprijzen:

- € 6,10 per uur voor opvang via een kinderopvanginstelling
- € 4,00 per uur voor opvang via minicrèches;
- € 2,50 per uur voor opvang via opvangouders;

b- er komt een maximum van 220 uur per maand per opvangsoort. Voor de opvangouders geldt een maximum van 50 uur per maand;

c- het betalingsverkeer tussen ouders en gastouders/opvangouders verloopt via het gastouderbureau. Op die manier worden de geldstromen en de kostenstructuur transparant;

d- informatie uit de gemeentelijke registers kinderopvang wordt op één plek samengebracht en kan van daaruit geraadpleegd worden. De gemeenten zijn verantwoordelijk voor het opzetten en onderhouden van dit register;

e- de GGD krijgt de mogelijkheid gebruik te maken van informatie van de Belastingdienst/Toeslagen. De Belastingdienst/Toeslagen kon al wel over gegevens van de GGD beschikken. Uitwisseling van informatie maakt gemeenschappelijke handhavings sancties mogelijk. Dat is recent geregeld via het Belastingplan 2009.

De Belastingdienst heeft in juni 2008 aangegeven dat de maatregelen a en b per 1 januari 2010 zijn uit te voeren. De maatregelen c en d juicht de Belastingdienst vanuit toezichtsoogpunt toe. Maatregel c zorgt ervoor dat er geen papieren transacties kunnen plaatsvinden; er moet daadwerkelijk geld getransfereerd worden.¹ Maatregel d zorgt ervoor dat de registratie van gastouderbureaus up-to-date is, zodat het toezicht verbetert. Zowel de GGD als de Belastingdienst willen dat ook de opvangouders in dit register worden opgenomen. Op die wijze kunnen vraagouders, GGD en Belastingdienst kijken of een gastouderbureau voldoet om opvang te verlenen.

Hoewel positief over deze voorstellen heeft de Belastingdienst nog wel opmerkingen. Het geheel staat of valt met het feit of het handhaafbaar is. De belangen van vraagouders van gastopvang en gastouderbureaus kunnen gelijk op gaan lopen wat betreft het incasseren van de hogere uurprijs (€ 4 per uur in plaats van € 2,50 per uur). Hierdoor ontstaat weer een mogelijkheid om lucratieve constructies op te zetten. De Belastingdienst kan immers niet toetsen waar het kind is: bij de gastouder of de opvangouder?

¹ Nu is het mogelijk dat vraagouders en gastouders aan elkaar factureren, zonder tussenkomst van het gastouderbureau. Hierdoor is het voorgekomen dat een vraagouder in de bijstand € 60.000 aan kinderopvangvergoeding "betaalde" aan de gastouder met AOW. Door de geldstroom via het gastouderbureau te laten verlopen kunnen deze constructies niet meer voorkomen.

Dit probleem speelde voor 2008 ook, toen er nog verschillende maximum uurprijzen per opvangsoort waren. Daarom is de differentiatie afgeschaft. Met de invoering van deze differentiatie in maximum uurprijs gaat dit weer spelen. Overigens is de verwachting wel dat de uitwassen zoals die zich nu bij de gastouderopvang voordoen, zullen afnemen.

Het centrale register kan hier een belangrijke rol in spelen. Het is dan wel de vraag wat er in dat register wordt opgenomen. In het wetsvoorstel wordt aangegeven dat dit bij AMvB zal worden geregeld.

Is de kinderopvangtoeslag met deze maatregelen dichtgetimmerd?

Neen. Vraagstukken zoals de koppeling van opvanguren aan gewerkte uren – oftewel de tennissende ouder –, de a-b-c-constructie en de broer die betaald op zijn zus past² zijn met dit wetsvoorstel nog niet ten einde. Ten aanzien van deze laatste constructie: de wetsaanpassing die dit vergt ligt geheel op het terrein van OCW. Voor meer achtergrond informatie hierover wordt verwezen naar de bijlage.

Uitvoeringstoets

Op 28 oktober 2008 is heeft de Belastingdienst het wetsvoorstel van OCW ontvangen voor uitvoeringstoets. De Belastingdienst heeft aangegeven uiterlijk 17 november 2008 een uitvoeringstoets uit te brengen.

Ad 3) Vereenvoudigingsvoorstellen Belastingdienst

Het aanvragen van een kinderopvangtoeslag is zo ingewikkeld dat een ouder 77 fouten kan maken. Dit maakt de kinderopvangtoeslag de meest ingewikkelde toeslag die er is. Daarom heeft de u in overeenstemming met de staatssecretaris van OCW in 2006 aangegeven te streven naar vereenvoudiging van deze toeslag.

Inmiddels is in de tweede halfjaarsrapportage Vereenvoudigingsoperatie Belastingdienst van mei 2008 een vijftal voorstellen gedaan om de kinderopvangtoeslag te vereenvoudigen. Gedacht wordt onder andere aan:

- de doelgroepen zoals de kinderopvangtoeslag die nu kent, anders te behandelen³;
- de introductie van een normuurprijs;
- het maximeren van het aantal uren per week waarvoor toeslag kan worden gekregen;
- het vereenvoudigen van het aanvraagformulier;

² Recentelijk is dit in het nieuws geweest. Overigens houdt OCW vol dat de broer of zus meerderjarig moet zijn. Zij baseren zich op de verklaring omtrent gedrag die de oppasouder moet hebben. Van het ministerie van Justitie hebben wij begrepen dat een dergelijke verklaring al vanaf de 12-jarige leeftijd kan worden aangevraagd.

³ Het gaat onder andere om burgers in de bijstand of een andere uitkering die in een re-integratietraject zitten. Het gaat om een relatief kleine groep, maar die zorgt er wel voor dat het aanvraagformulier veelvuldig verkeerd wordt ingevuld.

- de renseignering van gegevens door de kinderopvanginstellingen (waar over berekeningsjaar 2007 al mee is begonnen).

Met dit wetsvoorstel wordt deels tegemoet gekomen aan de wensen van de Belastingdienst. Het maximeren van de uren per maand is overgenomen. De overige punten niet. Bij ambtelijk OCW is niet de bereidheid om hier snel werk van te maken. Dit terwijl de kinderopvangtoeslag door de voorgestelde uitbreiding van opvangsoorten juist ingewikkelder wordt!

De uitbreiding van de opvangsoorten is de Belastingdienst bezig in te regelen. Vooralsnog lijkt de bestaande regelgeving voldoende om dit te kunnen realiseren.

Ad 4) Planning van het wetsvoorstel

Als de maatregelen per 1 januari 2010 ingevoerd moeten worden dan moet het voorstel voor 1 januari 2009 door de MR zijn aangenomen. Deze eis heeft de Belastingdienst ook met OCW gecommuniceerd. Ook moet dan de opdracht en het budget worden gegeven om dit wetsvoorstel per 1 januari 2010 te kunnen realiseren. De wijziging kan na 1 januari 2010 niet meer worden teruggedraaid.

Het is dan overigens nog wel mogelijk om, als het wetsvoorstel vertraging oploopt of het parlement principiële bezwaren heeft tegen het wetsvoorstel, feitelijk geen gebruik te maken van twee van de drie wijzigingen⁴. Alleen de eerste systeemwijziging (invoeren van minicrèches) heeft onomkeerbare effecten, omdat deze zichtbaar wordt voor de burgers. Het is dan niet meer mogelijk om de invulmogelijkheid 'minicrèches' van het formulier af te halen. Dit zal verwarrend zijn voor de aanvragers van kinderopvangtoeslag. Het risico dat zich voor gaat doen is dat ouders de opvang toch als minicrèche gaan invullen, hetgeen tot uitval leidt bij de Belastingdienst. Hierdoor zullen ouders die dat doen langer moeten wachten op de kinderopvangtoeslag. De Belastingdienst heeft inmiddels de ervaring dat goede communicatie hierover niet werkt.

Verder geldt dat de wijzigingen die het parlement zelf wil doorvoeren, voor zover deze een systeemwijziging vereisen, niet meer mogelijk zijn per 1 januari 2010 (afhankelijk van de wijziging: wel per 1 januari 2011).

Tenslotte nog de opmerking de Belastingdienst in 2010 het nieuwe toeslagensysteem gaat implementeren. Als er tegenslag optreedt, dan heeft dat gevolgen voor de implementatie van deze

⁴ Dat betekent dat de vier maximumuurprijzen gelijk worden geschakeld en de parameter 'maximum aantal toeslaguren gastouderopvang' op oneindig wordt ingesteld. De burger hoeft hier niets van te merken want hoeft vooraf geen informatie aan te leveren op het aanvraagformulier.

wijzigingen. Dat is overigens niet een specifiek risico voor de kinderopvangtoeslag; ook voor de huur-, zorg- en kindertoeslag geldt dit.

Bijlage voorgestelde mogelijkheden om oneigenlijk gebruik tegen te gaan

Momenteel staat de kinderopvangtoeslag erg in de belangstelling. Met name door de groei in de gastouderopvang. Daarnaast staat de wet thans toe dat ouders op vakantie gaan of gaan tennissen terwijl de kinderen op de kinderopvang zitten en kinderopvangtoeslag ontvangen. Daarom circuleren er een tweetal voorstellen om hier paal en perk aan te stellen. De voorstellen zijn echter niet uitvoerbaar. Het gaat om: 1. de koppeling van arbeidsuren aan kinderopvangtoeslag en 2. een drempelinkomen.

1. Koppeling omvang arbeid en omvang kinderopvangtoeslag

Er zijn twee varianten denkbaar om arbeid en kinderopvang te koppelen: a) op basis van arbeid en zorg en b) op basis van gewerkte arbeidsuren en uren kinderopvang. Hierna wordt op beide varianten dieper vanuit de uitvoering ingegaan.

a. Koppeling arbeid en zorg

Als het recht op kinderopvangtoeslag gekoppeld moet gaan worden aan de relatie arbeid en zorg, dan moet er eigenlijk een KOT-politie in het leven worden geroepen. Omdat er geen administratieve controle mogelijkheden zijn (papier is nl. geduldig), moet in de werkelijkheid geconstateerd worden of er gelijktijdig opvang en arbeid genoten wordt. Er moeten dan tenminste drie ambtenaren op het zelfde tijdstip constateren dat het kind op de opvang zit en de ouders aan het werken zijn. En eigenlijk moet dit niet een eenmalige actie zijn, maar een continu proces! Immers telkens als een kind op de kinderopvang zit, moet de relatie arbeid/zorg geconstateerd worden.

Een verveelvoudiging van het aantal Belastingdienstmedewerkers ligt dan in het verschietsel. Daar komt bij dat het zelfs dan nog maar de vraag is of dit werkt. Neem het voorbeeld van de vader die woensdagmiddag gaat tennissen en de kinderen naar de opvang brengt. Als hem gevraagd wordt wat hij gaat doen dan kan hij zeggen dat hij voor het eerst tennisles gaat geven. De Belastingdienst heeft dan het nakijken, omdat die bewering op dat moment niet valt te valideren. Kortom: wel heel veel extra uitvoeringskosten, geen extra opbrengsten.

Ook steekproefsgewijze acties halen hier niets uit. Papieren controles in de vorm van matches tussen het gegeven "gewerkte uren" en het gegeven "opvanguren" werken niet omdat deze beide gegevens bij de Belastingdienst niet beschikbaar zijn en ook niet beschikbaar zullen komen. De enige andere vorm van controle is dan een steekproefsgewijze. Steekproefsgewijze controle in de vorm van opvraag van bewijsstukken is, wat deze beide gegevens betreft niet goed denkbaar omdat bewijsstukken niet bestaan (gewerkte uren⁵) dan wel niet betrouwbaar zijn te krijgen door de onbepaaldheid van het begrip opvanguren (ook niet afgenomen uren tellen mee en kinderopvang mag

⁵ Zie voor nadere toelichting hierna onder b. Koppelen kinderopvanguren aan arbeidsuren

ook voor dagedelen worden afgesproken waarbij niet vaststaat hoeveel uren daar in zitten). Bovendien wees ook de SIOD reeds op de belangenovereenstemming die vaak tussen partijen bestaat om het aantal uren niet juist op te geven. Alleen steekproefsgewijze waarneming van de werkelijkheid kan in theorie uitsluitend geven in de onderzochte gevallen. Maar ook bij een steekproef moet je wel weten of de situatie die je aantreft door de wet verboden is of niet. Als we het reeds ridicule maar helaas reële voorbeeld nemen van de drie ambtenaren op controle. Stel dat ze uitvinden dat vader en moeder aan het werk zijn maar het kind is op het moment van de inval niet op de opvang (waarbij overigens de kleuters hun identiteit bekend moeten kunnen maken!). Welke regelovertreding stellen zij dan vast? Er mag immers ook betaald worden voor kinderopvang die niet feitelijk afgenomen wordt. De constatering dat in het half uur of uur of anderhalf uur van de inval arbeid en opvang niet synchroon liepen leert de BD niets. Immers misschien is dit wel een uur waarvoor de ouders geen toeslag hebben aangevraagd. De aanvraag voor KOT is nl. een schatting. Stel dat de ouders een aanvraag voor 20 uur hebben ingediend. Dan kan het geconstateerde bij de controle misschien wel het 21^e uur zijn. Dit is alleen te ondervangen door het regime aan te scherpen en eisen in de aanvraag ook te voorspellen op welke uren men in de komende maand aan het werk zal zijn en waarvoor men dus geheel of gedeeltelijk ook daadwerkelijk opvang zal gaan afnemen. Dat is nogal een complicering van de aanvraagformulieren (dit staat haaks op de vereenvoudiging). Ook zal het aantal mutaties exploderen omdat bij strenge aanpak van overtredingen men dat zal willen voorkomen. Ziektegevallen van ouder of kind leidend tot inbreuk op de voorspelling zullen telefonisch doorgegeven moeten worden. Daar komt bij dat de strafmaat niet te bepalen is. Zeker omdat er dan ook gepretendeerde overmachtsituaties zullen voorkomen. Kortom ook als je de norm stelt dat kinderopvang alleen gesubsidieerd wordt voor daadwerkelijk afgenomen uren op tijdstippen dat de beide ouders werken is een maatschappelijk irreële vorm van controle nodig die een draconisch aantal mutaties zal uitlokken die men in een actualiteit van minuten zal moeten (en afhankelijk van de sanctie) willen doorgeven.

Ook de Rijksaccountantsdienst heeft erkend dat dit type controle geen resultaat kan opleveren. De gegevens over werkuren en opvanguren heeft de Belastingdienst niet en krijgt de Belastingdienst niet. De uitvoering bevat daarom nu al volgens de RAD een inherente onzekerheid omdat je hooguit de uren kunt controleren die de opvanginstelling zegt geleverd te hebben terwijl er geen wettelijk vaststaande norm bestaat die dat omschrijft.

Een heldere norm is theoretisch de norm die hierboven is omschreven. "Uitsluitend opvang die daadwerkelijk plaatsvindt gedurende de tijd dat beide ouders werken is subsidiabel." Die norm is uitsluitend in de werkelijkheid te controleren. De beschrijving hierboven maakt duidelijk dat dit geen reële optie is in de maatschappelijke realiteit omdat het gelijktijdige invallen van de KOT-politie eist op het werk van de ouders en bij de kinderopvanginstelling of gastouders.

Ook de minder heldere norm, bijvoorbeeld de norm die stelt dat het aantal uren opvang in een maand

overeen moet stemmen met het aantal gewerkte uren is hiervoor beschreven en blijkt geheel oncontroleerbaar omdat een waarneming ter plaatse van een mismatch tussen het werk van beide ouders en opvang geen normovertreding impliceert. Kinderen opvangen tijdens vakantie, sport (tennissen), film en werk, kan goed samengaan met een norm t.a.v. het aantal gewerkte uren. In dit voorbeeld ging het nog om loontrekkers. Voor zelfstandigen/freelancers die vanuit huis werken is deze relatie nog moeilijker, zo niet onmogelijk, te leggen.

Verder levert het in standhouden van de gastouderopvang grote problemen op. In de praktijk komen we nu a-b-c-d-constructies tegen. Ouder a past op de kinderen van ouder b. Ouder b past op de kinderen van ouder c. etc. etc. Het gaat om een situatie dat een van de ouders geen inkomen heeft en normaliter niet in aanmerking komt voor een toeslag. Door deze constructie hebben alle ouders ineens belastbaar inkomen (ze krijgen immers betaald voor de opvang van een kind) en komen ze daardoor in aanmerking voor toeslag. Er ontstaat een money-machine. Hier is niet tegen op te treden. Ook niet als er deur-aan-deur gecontroleerd gaat worden (ze zorgen er dan voor dat de kinderen van een ander daadwerkelijk bij hen zijn). Minder bona fide ondernemers hebben zich op de markt gestort. De sector weer schoon te krijgen zal niet meevallen

Weliswaar wordt er gewerkt aan de aanpassing van de gastouderregelgeving, maar dan nog zal zich dit voor blijven doen. Er kan immers € 1.500 per jaar per kind verdiend worden. Als het om één kind gaat, zal die vergoeding zelfs onbelast kunnen worden vergoed, omdat de vrijwilligersregeling van toepassing zal zijn (daarmee staat de € 2,50 per uur gelijk aan € 4,15 bruto per uur). Bij meerdere kinderen is de vrijwilligersregeling niet meer van toepassing omdat dan snel meer dan € 1.500 per jaar zal worden verdiend.

b. Koppelen kinderopvanguren aan arbeidsuren

Een variant hierop is het koppelen van het aantal uren kinderopvang aan het aantal arbeidsuren dat per maand gewerkt wordt.

In deze variant krijgen ouders dan een kinderopvangtoeslag die gemaximeerd is op de ouder met de minste arbeidsuren, inclusief een forfaitaire reistijd. De beleidsmatige problemen (zoals de tennissende vader of de vakantievierende ouders of de a-b-c-d-constructie) worden hiermee **niet** weggenomen (zie hierna).

Evenwel is hier het probleem dat er geen betrouwbare administratie bestaat van het aantal uren dat wordt gewerkt. De polisadministratie bevat weliswaar uren van loontrekkers, maar die zijn niet van goede kwaliteit en die gegevens gaan niet uit van de werkelijk gewerkte uren.^{6,7} UWV heeft dit

⁶ SenterNovem heeft dit zelfde gegeven nodig voor Afdachtsvermindering speur- en ontwikkelingswerk. Daarvoor wordt de polisadministratie gebruikt. Gebleken is dat het gegeven "uren" in 50% van de gevallen onjuist is.

tegenover het SIOD beaamd. Dit komt omdat er bij de werkgever geen financiële prikkel is de uren goed door te geven. Voortvloeiend hiervan is dat de personeelsafdelingen niet goed communiceren met de salarisafdelingen. Zelfs bij overheidswerkgevers gaat dit niet goed. Zou dit wel moeten gebeuren dan betekent dat in veel gevallen een reorganisatie bij werkgevers. Die prikkel kan er komen als de Belastingdienst dit zou moeten gaan controleren. Echter het gaat om maximaal 0,8 mln werknemers op een totaal bestand van ongeveer 7 miljoen werknemers. Dit is schieten met een kanon op een mug en betekent een aanzienlijke uitbreiding van het aantal Belastingdienstmedewerkers en de administratieve lasten van werkgevers en zelfstandigen. In dit geval is het aardig om op te merken dat de SIOD zelf niet verder komt dan een aanbeveling om te gaan onderzoeken hoe dit te realiseren is. Zelf zien zij geen mogelijkheden.

Daarnaast gaat er zich problemen voordoen met ouders die wisselende arbeidsuren hebben (oproepkrachten, nul-urencontracten) en zelfstandigen/freelancers. Dit lijkt op zijn minst strijdig met doelstelling bevorderen arbeidsparticipatie/ meer uren werken;

Verder zal de druk bij de ouders moeten komen te liggen om nog meer te muteren. In de systematiek van de Awir wordt gewerkt met een toekenning van de toeslag *vooraf* (= dus per definitie een *schatting*), met tussentijdse mutaties die ouders zelf door moeten geven, en met een uiteindelijke definitieve vaststelling *achteraf* ($t+1,5$). Het bijtijds doorgeven van mutaties door ouders ligt ver onder de maat. Hierdoor moet de Belastingdienst achteraf relatief zeer veel nabetalingen en terugvorderingen doen. Wanneer de eis van gewerkte uren toegevoegd wordt, zal er nog meer discrepantie tussen de toekenning van de toeslag vooraf en de definitieve vaststelling achteraf ontstaan. Verder zal discrepantie tussen werkelijk aantal gewerkte uren (bijv. door structureel overwerk) en de uren in het arbeidscontract (bijv. 36 uur) op weerstand bij burgers leiden. Hierdoor zal veel discussie gaan ontstaan.

Als gevolg hiervan zal de regeling complexer worden en zullen de administratieve lasten voor burgers en werkgevers toenemen.

2. Invoeren drempelinkomen

Ook hier weer wrekt het zich dat de Awir uitgaat van een inschatting van het inkomen voorafgaand aan het toeslagjaar. Als achteraf blijkt dat de inschatting niet klopt volgt er een hoge terugvordering.

Bijvoorbeeld: het minimum wordt gebaseerd op 1 dag werken per week uitgaande van het minimumloon. Aangezien ouders niet of nauwelijks mutaties doorgeven, zal bij de definitieve

⁷ Werkgevers geven de verloonde uren op. Dit betekent dat als een werknemer vrij neemt om te gaan tennissen of op vakantie te gaan, het aantal uren over deze periode niet wijzigt (hij krijgt immers gewoon loon doorbetaald).

toekenning van de toeslag achteraf blijken of aan de norm is voldaan. Blijf je onder de norm, dan moet je terugbetalen. De gevolgen hiervan zijn:

- er ontstaan 'bloedbaden' omdat je met name gaat terugvorderen bij lage inkomensgroepen. Deze groep heeft juist een hoge toeslag.
- dit veroorzaakt veel (politieke) commotie, waarbij het de vraag is of het bedrag teruggevorderd kan worden. Hetgeen een budgettair risico met zich brengt;
- er ontstaat imagoschade voor de Belastingdienst / de overheid;
- er kan een afschrikkende werking van deze maatregel uitgaan waardoor de arbeidsparticipatie blijft steken: men durft het risico niet aan. Dit geldt dan juist voor de groep die de arbeidsmarkt weer op zou gaan. Dus vanwege bevorderen arbeidsparticipatie bij lagere inkomensgroepen en/of mensen met een kleine baan is deze variant ook niet wenselijk.